

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Idet jeg takker for den overordentlig velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, skal jeg fremsætte nogle enkelte Udtalelser i Anledning af Bemærkninger fra et Par af Ordførerne.

Der er blevet udtalt Ønske om, at dette Forbud, som man herved ikke indfører, men giver Epidemikkommissionerne Bemyndigelse til at indføre, ikke skulde blive gennemført i større Omfang end højst nødvendigt. Et saadant Ønske er saare forstaaeligt, og vi kan sikkert alle tilslutte os det, idet vi dog maa erkende, at der kan forekomme Tilfælde, hvor der er nogen Tvivl, og saa vil jeg bede om, at man ikke vil være alt for kritisk; man maa i den givne Situation foretage en Afvejning af Risikoen og den Gene, som det er for det badende Publikum ikke at kunne komme i Vandet.

Med Hensyn til Erstatningen for Badeforbud er der udtalt Ønske om, at jeg nærmere vil præcisere de — det indrømmer jeg — ubestemte Bemærkninger, der er i Forslaget, og man har henstillet til mig at give nogle af de Oplysninger, som man formoder jeg har givet i det Udvalg, der har været nedsat i Folketinget. Jeg skal imidlertid her oplyse, at jeg slet ikke har været tilkaldt til Samraad med Folketingsudvalget, idet man har ment, at det var vanskeligt at definere Betingelserne klart og bestemt. Derfor har man frafaldet Ændringsforslag og indstillet sig paa at gennemføre Forslaget uden Ændringer.

Jeg skal dog gerne oplyse, at de Tanker, som man foreløbig og vel ogsaa endeligt har opereret med, naar man i Lovforslaget har skrevet disse Ord „i ganske særlige Tilfælde“, gaar ud paa, at man i Almindelighed ikke paatænker at yde nogen Erstatning for Næringstab. Det skyldes ikke, at man ikke er fuldt klar over, at der kan blive Tale om et ret betydeligt Offer for de næringsdrivende, som bliver ramt af dette Forbud, men det er ud fra den Betragtning, at der er saa mange i vort Land der i disse Aar direkte og navnlig indirekte er blevet ramt ogsaa paa deres Næring ved de Foranstaltninger, der er blevet truffet som Følge af den tyske Besættelse. De Tab, de herved har lidt, er man hverken administrativt eller økonomisk i Stand til at erstatte. Det vilde derfor være en ulige Behandling af Landets Borgere, hvis man i Almindelighed vilde yde Erstatning til Personer, som lider Næringstab paa Grund af de tyske Flygtninges Tilstedeværelse her i Landet. Man maa huske paa, at naar der her lides Tab, er det ikke først og fremmest paa Grund af

Forbudet, det er paa Grund af, at det Vand, som er i Nærheden af disse Badesteder, er sundhedsfarligt.

Alene Oplysningen herom vil af sig selv medføre, formoder jeg, at i hvert Fald de fleste fornuftige Badegæster afholder sig fra at gaa i Vandet saadanne Steder. Derved vil de næringsdrivende blive ramt af dette Forhold ganske uanset Forbudet. Man kunde saa spørge, om ikke Forbudet kunde undlades, men det kan det ikke, for der er altid Folk, der er mere letsindige end andre, baade over for sig selv og navnlig over for deres Medborgere, og af Hensyn til disse Folk, der ikke har tilstrækkelig Ansvarfølelse eller virkelig Forstaaelse af, hvad de udsætter sig selv og deres Medmennesker for, er det nødvendigt at gaa til Indførelse af Forbudet.

Af Hensyn til Konsekvenserne og til Borgernes Ligestilling over for Loven har man som sagt ikke ment at kunne gaa til en almindelig Erstatning. Naar man tænker over Sagen, vil man ogsaa forstaa, at det er den ene Klasse efter den anden, som kan blive ramt indirekte af de Forhold, vi har været inde under. Jeg behøver kun at minde om, at et Udvalg fra Organisationen af danske Musikere i Dag har haft Foretræde for enkelte af Ministrene og meget klart og tydeligt har paapeget, hvilket Tab de har lidt ved den tidlige Lukning af Restauranterne og ved Trafikvanskelighederne, fordi man har lukket visse Etablissementer, hvor de plejer at spille, idet man ikke mente, at Trafikmidlerne kunde befordre de Folk, som vilde strømme til og fra disse Steder. Musikerne har ikke rejst Krav om Erstatning for det Næringstab, der er forvoldt dem derved, men de har rejst Krav om, at man i saa stor Udstrækning som muligt indskrænker Følgerne af de særlige Forhold, som her er indtruffet.

Vi kan ogsaa tænke paa Tjenerpersonalet rundt om paa de Hoteller, hvor der er indkvarteret Flygtninge. Vi kan tænke paa de Skoler, Højskoler og andre Skoler, som drives privat, og saadan kunde man blive ved næsten det hele Samfund igennem. Det er den ene Klasse efter den anden, som indirekte paa Grund af Forholdene har lidt et betydeligt Næringstab, foruden at de har haft al den øvrige Gene.

Efter vor Mening vilde det være urigtigt paa Grundlag af det, som sker nu, at trække en enkelt lille Klasse ud og sige, at den skal have Erstatning i Almindelighed, medens vi ikke mener at kunne yde de andre en saadan Erstatning. Naar vi alligevel her taler om særlige Forhold, har vi nærmest